

W NIEDZIELĘ DNIA 5. CZERWCA 1803.

Z Wiednia d. 28. Maia.

We środę dnia 25 t. m. przenieśli się Cesarstwo Jchmość do letniego zamku Laxenburga.

J. C. K. M. raczył nayłaskawiey mianować Franciszka barona Juritsch C. K. aktualnym podkomorzem.

D. 19. t. m. po południu o godzinie 3 Wielki Xzę Ferdynand, który d. 16 w towarzyſtwie Xcia Rospigliosi i margrabi Manfredini wyjechał z Salzburga, powracając tu, przybył do Pragi i stanął w zamku królewskim.

Z Konſtantynopola d. 16. Kwietnia.

W. Sułtan postanowił corocznie zwiedzić jedną prowincyą swego państwa, dla przeświadczenia się osobiście o iey stanie. Naypierwsza podróż będzie do azyatyckich prowincyy.

Z Arabii nadechodzą ciągle niepomyślne wiadomości dla Porty. Nowy buntownik religiyuy Abdal Wechab, coraz bardziej się rozszerza.

Względem żeglengi na czarnem morzu oświadczyła Porta, iż to byłyby przeciw iey intereſsowi większe nadawać korzyści obcom okrętom, niżeli tureckim. Pozwoliła tedy wszystkim okrętom swego kraiu odwiedzać wszystkie roſyjskie porty, i wozic tam lub stam-

ąd wywozić co im się tylko podoba, bez żadney przechodowey opłaty. Od czasu tego pozwolenia widzimy codziennie wiele okrętow przychodzących ze zbożem do portu ſtambulskiego, przez co cena żyta znacznie spadła.

Z Ratysbony d. 16. Maia.

Lubo prace deputacyi rzeskiej inż się ukończyły; ale ponieważ tyle ieszcze rzeczy, tyczących się politycznego urzędzenia Niemiec, iako to podzielenia ich na cyrkuły i onych urzędzenie, do ułatwienia pozostaie, zatem zdaie się, iż nowa kommissya do tego wyznaczoną zostanie, o co inż poseł Brandeburski na ostatnim posiedzeniu seymu wnosił, a posłowie Heſeński, Badeński i Wirtemberski poparli iego zdanie. — W krotce 4 nowi elektorowie będą uroczyście do rady elektorskiej wprowadzonemi.

Od granic Szwajcaryi d. 11. Maia.

Żaden artykuł w akcie pośrednictwa nie iesł tylę sprzeczny, ani tylu trudnościami podlega, ile artykuł, na mocy którego każdy kanton odzyskać ma wszystkie posiadane prawnie przed rewolucyą dobra. Wszelka własność narodowa iesł tak pomięszana, iż trudno znią będzie do końca trafić i dla każdego kantonu oddzielić.

Mniemano, iż wolność druku będzie zne

wu w Szwajcaryi nieograniczona; lecz iuż mała rada Zurychu dała przykład w postanowieniu formalnego cenzora, bez którego zezwolenia nie drukowanym, ani zagranicą drukowanego sprzedawanym bydź nie może. To obostrzenie tem więcey uderza, że kommissya rządowa tego kantonu rozciągnęła tylko była dozór na dzienniki i drobne pisma. Wiele kantonow potworzyły u siebie dzieianiki, w których wszystkie kantonowe wyroki, ustawy i inne publiczne czynności oznajmiane będą. Reszta kantonow zapewne za ich poydzie przykładem.

Nie potwierdza się, ażeby większa liczba czynnych obywateli w kantonie Argowii, żądali wcielenia tego kantonu do berneńskiego.

Kantony niemieckie żądały urzędowego wytómaczenia na ięzyk niemiecki aktu pośrednictwa. Landman szwajcarski przychylił się do ich żądania, i iuż im tómaczenie pozostał, z tem dołożeniem, iż jeżeliby się jeszcze mimo wiernego tómaczenia, pokazała w którym miejscu wąpliwość wyrazow, tedy oryginał z podpisem pierwszego konsula &c. zachowany w archiwach, oneż rozwiąże.

Rząd francuzki mianował sekretarza legacyi Gandolph sprawującym interessu w Szwajcaryi, w czasie nie przytomności jenerała Ney, pełnomocnego ministra. Listy zaufalne są adresowane do Landmana Affry.

Z Petersburga d. 6. Maia.

Imperator Jmc zakupił bibliotekę obfitą szczególniey w prawne Xiążki, po zmarłym bywшем dyrektorze Ochs w Bazylei, od iego sukcesorow za 20,000 rubli, i darował ją Xciu Galiczynowi. Ten znowu wszystkie prawne Xiążki darował szkole głównej Dorpackiey. Plan wystawienia potrzebnych budynkow dla tej szkoły, sprowadzenia po-

trzebnych instrumentów, i t. d. wynoszący 267,000 rubli, został iuż od Imperatora Jmc przyięty.

Xzę następcę Weymaru, któremu przeznaczona jest w małżeństwo W. Xżna Marya Pawłowna, spodziewany tu tego lata.

Paź hrabia Mojen został na proźbę w stopniu aktualnego podkomorzego od służby uwolniony.

Saski poseł, hrabia von der Schulenburg, wyjeżdża stąd na kilka mieściecy.

Z Lipska d. 1. Maia.

Na nasz wiosenny iarmark przyjechało bardzo wiele Rollyanow. O saskie sukna bardzo było trudno. Anglicy znowu tu, tak iak przed kilką laty z wielkimi zapasami towarow przybyli, i niszczą przez to przemysł niemiecki, gdy tym czasem do ich kraiu nie wolno żadnych obcych towarow w prowadzić. Jeżeli to daley potrwa, tedy wszystkie pieniądze z Niemiec do Anglii przeydą. Szkoda iaką niemieckim fabrykom i przemysłowi zadaia, jest straszna.

Z Madrytu d. 14. Kwietnia.

Tak bardzo pożądane wprowadzenie ospy krowiey do osad hiszpańskich w Ameryce, nie udawało się dotąd, bo więcey od roku, albo materya posłana, zepsuła się, albo przynajmniej żadnego niesprawiała skutku. Nie szczęście to tym większy wzbudza żal, iż mieszkańcy tameczni sprzyliają tak dobroczynnemu wynalazkowi. I tak, w Hawannie i Meksyku przedrukowano kilka pism, traktujących w tej materyi, z przydaniem niektórych odmian, stosownych do tamecznego klima, i rozdano po prowincyach. Nayznakomitsi obywatele w Guatimala, zebrali znaczną sumę, końcem sprowadzenia z Meksyku świeżey materyi teyże ospy &c. Doktor Aiken podał myśl, ażeby w czasie żeglugi z Corunna do Hawanny zaszcześcić następnie trzem lub czter-

rem osobom wspomnianą ospe, a tym sposobem sprowadzić materją do Cuba, z tamtąd zaś do Meksyku.

Z Bononii d. 3. Maia.

Na dniu dzisiejszym widzieliśmy tu przybywającą znaczną liczbę wojska francuzkiego. Jenerał Verdier z częścią tego wojska odprawił rewią, które potem na dalsze swoje udało się przeznaczenie. W dniach tych spodziewamy się tu przybycia jenerała Lechi z woyskami włoskimi. Jenerał dywizyi Fiorella przejeżdżał przez Modenę; iedzie on na objęcie komendy nad woyskiem stojącym w departamentach Panaro i Crostolo.

Z Bruxelli d. 11. Maia.

Odebraliśmy tu pewną wiadomość, że pierwszy konsul za dni 8 z Paryża wyiedzie a na d. 30 t. m. uroczysty do naszego miasta wiadz odprawi. Upewniają, że w czasie bytności tu swoiey Bonaparte wyda wyrok na stronę naszych nieprzytomnych współziomków i każe uchylić bez różnicy sekwesr na ich dobra włożony.

Dwudziesty trzeci regiment strzelców konnych idący nad granice Rzepltey batawskiej ma się udać prosto do Bredy, gdzie odbierze rozkazy względem dalszego swojego przeznaczenia. Wreszcie wszystkie woyska francuzkie stojące po twierdzach między Skaldą i Mozą położonych, idą ku Nimwedze.

Wczoray i dzisłay wyiechało ztąd wielu Anglikow, którzy udali się do Kale, a ztamtąd na łono oyczyzny swoiey mają powrócić. Wielu innych u nas tu pozostałych gotuje się do wyjazdu i oczekują tylko uwiadomienia o zerwaniu przyjaźni między rządami angielskim i francuzkim. Jeże i jednak nieperozumienia zachodzące między obiema mocarstwami po przyiacielsku ukończone będą, więcey 200 familij angielskich przybędzie tu na przepędzenie lata.

Dowiadujemy się z Ostendy, że pozawczoray zrana widziano tam wiele statków wojennych angielskich, które obróciły się ku północy.

Z Neapolu d. 1. Maia.

Wczoray, iako w wigilią przeniesienia ciała naszego Patrona S. Januaryusza, krew tego Świętego niesiona była podług zwyczaju przy uroczystey procesji przez naszego arcybiskupa do kościoła S. Klary. Gdzie nastąpił cud rozptynienia się tey krwi, co wielką radość sprawiło wszystkim prawowiercym.

Xiążę Geneweyski brat Króla Jmć Sardyńskiego przybył tu na fregacie angielskiej z Kagliari. Stanął w domu margrabiego Pasquą de Trevigno, ministra Króla Jmć Sardyńskiego przy naszym dworze, który Xcia Jmć przyjął z wielką okazałością.

W iedney gazecie niemieckiej czytamy, iż w czasie gdy w Neapolu gotowano różne nowe wyprawy do Malty, niespodziewaną odebrano wiadomość, że Anglicy wsadziwszy na okręty wszystkie neapolitańskie woyska znajdujące się na tey wyspie, odesłali je do Messyny. Niewiemy z jakiego źródła gazeta niemiecka wyczerpała tę wiadomość, o której żadna gazeta włoska najmniejszey nieczyni wzmianki.

Z Rzymu d. 7. Maia.

Xiężna St. Croix, która przez czas długi w Paryżu bawiła, przybyła do naszego miasta.

Korsarz barbaryyski ostatniego poniedziałku zbliżywszy się aż do okolic Fiumicino zabrał tam statek Sycyliyski naładowany solą, przeznaczoną dla naszey stolicy.

Z Paryża d. 16. Maia.

Monitor onegdayszy donosi:

” Ambassador angielski w nocy z d. 12 na 13 t. m. wyiechał z Paryża. Dzisł senat,

ciało prawodawcze i trybunat zamienia się w tajne wydziały dla odebrania od rządu nadzwyczajnego uwiadomienia, rząd bowiem nie niechce drukować, ani ogłaszać, dopoki nie dowie się o przybyciu generała Andreosego do Kale, i o zamiarach ministerium angielskiego.

Wczorayszy Monitor mieści w sobie. " Pierwszy konsul przybył wczoray w południe do Paryża i przezydował na posiedzeniu rady stanu. Odwiedził tutejsze prytaneum, którego od 2 lat nie widział, a gdzie 600 młodzieży się edukuje, i znalazł tam wszystko w iak naylepszym porządku i karności. Wieczorem znajdował się na tragedyi Polieukta, poczem do St. Cloud powrócił.

Do senatu, ciała prawodawczego, trybunatu wysłano 3 deputacye, każdą z 3 członków złożoną z nadzwyczajnym uwiadomieniem. Mają tu powody sądenia, że to uwiadomienie ściągło się do odiazdu lorda Whitwortha. Nie iednak z pewnością twierdzić nie można, ponieważ wszystko działo się w tajnym wydziale.

D. 14 członki ciała prawodawczego zebrały się o godzinie 2, a prezydent przeczytał następujące poselstwo od rządu:

Prawodawcy! Rząd Rzepltey Wam donosi, że dziś iego mowcy udadzą się do was, dla uczynienia Wam w imieniu iego ważnego doniesienia, ale rząd życzy sobie aby to doniesienie w tajnym wydziale bydź mogło.

Podpisano *Bonaparte*.

Poten radzcy stanu Truguet, Gouvion, St. Cyr i Tibeauveau byli wprowadzeni, a ciało prawodawcze w tajny wydział się zamieniło. O godzinie 2½ już znowu posiedzenie było publiczne, prezydent zaś oświadczył, że członki d. 16 znowu się miały zgromadzić.

" Gdy to uwiadomienie do ciała prawo-

dawczego, senatu i Trybunatu (mówi Publicysta) uczynione było tylko w sposobie poufalczym i tylko w przypadku zagrażającej wojny ogłoszone bydź może, zatem niczego się tak prędko nie będzie można dowiedzieć, z tem wszystkiem głoszą, że proste wystawienie czynów przekona nareście Europę o bezinteressowności i umiarkowaniu z iakim sobie rząd francuzki postępuje w każdej okoliczności.

" Domyślać się można, że nayświeższej odpowiedzi naszego rządu na ostatnie propozycye dworu londyńskiego nie mógł odebrać lord Whitworth. Zapewniają, że pierwszy konsul odebrawszy od Ob. Talleyranda notę angielskiego ministra oświadczył, że tam znalazł wymagania oburzające, na które natychmiast dać odpowiedzi nie może, ale że czasowi i rozwadze zostawic to musi.,"

Wczoray Xiężna Gordonowa i Xiężę Bedford wyiechali do Anglii. Wielu też znakomitych Anglików Bruxellę opuściło.

Dzisieyszy Argus wyraża. " Pomimo odiazdu lorda Whitwortha, zważając okoliczności z tem połączone, nie można ieszcze rozpaczac o utrzymaniu pokoju. Zdziwiałe umiarkowanie rządu francuzkiego daje mocne dowody swych pokojowych zamiarów. Zatem odiazd lorda Whitwortha z Paryża uważany tylko jako skutek danego mu rozkazu do opuszczenia tego miała w czasie oznaczonym, który to czas nie dał zapewne sposobney chwili do dalszych obrad i układów, ale to bez wątpienia nastąpić ieszcze może. Domyśły nasze potwierdza sposób, iakim rząd francuzki ogłosił w Monitorze odiazd ambassadora, niechcąc ostatnich negocyacyy z Anglią rozgłaszać pierwey, aż poki się dostatecznie nie zapewni o przedsięwzięciach gabinetu St. James. Gdy nadto rząd francuzki już nawet po odieździe lorda Whitwortha wysłał

do Londynu gońca, poznać zatem można, że pała chęcią utrzymania długiego pokoju, i że nadzieie nasze nie są bez fundamentu. Słychać przytem, że Rosya chce zoftać porękoymieczką Malty, i tam swą załogę dopoty utrzymywać, do joki ostateczny między Francją i Anglią układ w tey mierze nie nastąpi. Przybyty z Petersburga półkownik Colbert przywiozł między innymi i ten owoc swojego poselstwa.

Odział angielskiego ambassadora (mówi dziennik handlowy) nie zniszczył jeszcze wszystkich nadziei utrzymania pokoju między obiema mocarstwami. Od wczoraysza mowią o przybyciu rosyjskiego gońca i o wystaniu zaraz innego do Kale, a stąd domysty o ofiarowaniu ośrodnictwa. Wreszcie wyjazd ambassadora nie jest koniecznym przepowiednikiem natychmiastnego wybuchnienia wojny. W r. 1778, wszak 4 miesiące upłynęło pomiędzy wyjazdem angielskiego ambassadora z Paryża, a rozpoczęciem kroków nieprzyjacielskich.

Lord Whitworth dla wygodniejszey podróży wystął pierwey sztafetę dla zamowienia sobie dobrych pomieszkań.

“Wczoray głoszone (mówi dziennik sporow) nieuchronną wojnę, dziś znowu ożywiają się nadzieie pokoju nawet pomimo odjazdu lorda Whitwortha. Na posiedzeniu senatu, kiedy czyniono uwiadomienie względem stanu rzeczy z Anglią, przydywał konsul Cambaceres.,”

Odział lorda Whitwortha żadnego tu nie sprawił wrażenia.

Słychać że generał Victor przeznaczony do Luizyany obeymie kommandę nad wojskiem naszym w Hollandyi.

Zapewniają że w St. Cloud odprawiła się wielka rada stanu, i że natychmiast gońca do Londynu posłano z zaleceniem jener. Andreos-

semu, ieżli jeszcze Londynu nie opuścił, czekania tamze na dalsze rozkazy rządowe. Pozostałemu tu jeszcze sekretarzowi ambassady angielskiej oddał rząd nasz depesze, które iako nayspieszniej do Anglii posłane zostały.

Od odjazdu lorda Whitwortha funt cukru o 5 soldow zdrożał.

Ob. Tallien został skazany wyrokiem sądu odwoławczego na zapłacenie 2,335 frankow wdowie lekarza Havien za wizyty iey męża wczacie choroby Talliena. Rzecz cała rozchodziła się o wyznaczenie *Honorarium*; Tallien utrzymywał, że to było niezmiernie wiele, i że lekarze w swych proźbach nie powinny wyrażać wizyt i porad, ale sąd używszy zdania doktora Gwillotyna wydał powyższy wyrok.

Zapewniają, że zayścia między ziednoczonemi stanami północney Ameryki i Hiszpanią za pośrednictwem Francyi już zagodzone zostały. Mowią o niektórych ustąpieniach ni korzyść Ameryki. Słychać nadto, że rząd tamteyszy jenerałowi Lafayettowi za iego niedgys dla tey Rzpltey przysługi 12000 morgow ziemi darował.

D. 30 p. m. Ob. Blanchard odprawił w Valogne ziednym młodzianem 53 podróż powietrzną, i z wysokości spuścił w spuszczałniku pieska. Ma on w krotce w Paryżu czynić doświadczenia względem kierunku balonow.

Król Jmć Pruski Ob. Cadet Deveaux za iego projekt użycia kości zwierzęcych do zup rumfordskich przysłał medal akademii berlińskiej z bardzo pochlebnym listem.

Kapelusznicy liouscy zrobili niedawno dla swojego biskupa kapelusz z haftowaną dewizą *Alios imponet Roma colores* (Rzym nada inne kolory.— Tu się ma kardynałski kapelusz rozumiec.)

Z Bordeaux donoszą podług powieści

przybyłego z Martyniki okrętu Blaireau, że okręt hiszpański płynący z Ameryki do Kadyxu około przylądka P. Maryi zatonął.

W r. 1802 wyszło we Francyi nowych dzieł 1341 między któremi 148 romansow.

Dnia 17. Maia.

Skoro tylko lord Whitworth Paryż opuścił, natychmiast kazano naszey armii z pod Nimwegi niezwłocznie wyruszyć.

Tu ciągle panują nadzieie pokoju, z właszcza, że Rosya oñaruie swe pośrednictwo i porękoynią Malty, na co dwor londyński miał nayszczególniey nalegać. Mowią że Francya zrzeknie się Luizyany dla uspokojenia obaw stanow północney Ameryki.

Zapewniają że lord Whitworth kazał się wstrzymać z sprzedażą zostawionych tu koni i innych rzeczy.

Nowy nadzwyczajny poseł hollenderski Ob. Dedem tot den Geldern i poseł nasz w Stokholmie Oby. Bourgoine przybył do Paryża.

Uwiadomienie przesłane od rządu senatowi, trybunatowi i ciału prawodawczemu zajmowało w sobie wzajemne punkta, i miało na celu postępkę dworu londyńskiego z umiarkowaniem naszego rządu w iak naywidoczniejszym przekorze wyświadczyć.

Na żądanie angielskie wyprowadzenia woysk naszych z Hollandyi odpowiedział rząd francuzki, że to w ten czas nastąpi, gdy Angliacy Maltę opuszczą. Co się zaś tycze Lampaduzy, oświadczył pierwszy konsul, że cudzą własnością rozrządzać nie może. Zezwala nasz rząd ażeby do Malty weszły woyska neapolitańskie lub rossiyskie, ale na ostatnią załogę niechcą zezwolić ze strony angielskiego. W krotce po tey odpowiedzi lorda Whitworta przywiozł goniec rossiyski depesze, że Roslya podeymnie się załogowania w Malcie i pośrednictwa, ale lord Whitworth nie mógł

się dłużej bawić nadezas oznaczony, z tem wszytkiem nasz rząd wystął do Londynu gońca.

Z Portą ma być zawarty nowy handlowy traktat.

Dziennik Paryzki tłumaczy się względem Anglii daleko żywiecy niż kiedy. Nakoniec, mowi on, kiedy Anglia chce woyny, to będzie ją miała.

Wewnątrz Francyi abierają się znaczne woyska, które ku Hollandyi wyruszyć mają.

Hollandya już obiecała naszym woyskom żołd płacić, i już w tey mierze traktują. Kommillarz Michaud wysłany tam dla wybierania kontrybucy ieszcze swiego urzędowania nie rozpoczął.

Ob. Laland ogłosił przez Dzienniki następujące potrzeby:

” Od dawnego czasu rozumieli astronomowie, że jest pomyłka w rozmiarze stopnia ziemi, zrobionym w r. 1736 w Japonii przez Mauptuis, Le nonniera, Outhiera i Celsusza, ponieważ ten stopień był większy, niżeli być powinien podług innych rozmiarów. P. Melanderhielm kazał teraz powtórzyć ten rozmiar, i donosi mi, że P. Swanberg i trzey inni astronomowie szwedzcy znaleźli stopień szerokości 57,206 przez 69 stopni 20 minut, co czyni o 196 sążni mniej od rozmiaru francuzkiego i wypada na płaszczyznę ziemi 313 części. To lepiej się zgadza z innemi porównaniami, i uczy nas, że kształt ziemi nie jest tak nieforemny iak sądzono podług północnego stopnia. — P. Mechain pojechał dnia 26 Kwietnia do Hiszpanii, gdzie rozmierzy 93,000 troyką, kończący się na wyspach Balearskich, przez co uzupełniony zostanie wielki i ważny rozmiar południka, który PP. Mechain i Delambre przed kilku laty uskuteczniłi. Towarzyszą mu PP. Chevalier, Dezauche, i syn iego młodszy. Rozmiar ten

bardzo jest trudny; lecz nikt nad P. Mechain nie jest zdaniem do przebycia takowych trudności, i na ów czas będziemy mieli 45 stopień wśrodku łuku rozmierzony przez Francuzów. „

Z Hannowerskiego d. 22. Maia.

Wszystko tu u nas coraz bardziej wojenną postać przybiera. Każdy mężczyzna od lat 16 do 61 pod bronią stanąć musi.

D. 30 Weterani i pensyonowani officyerowie zajmują miejsce załogi która do obozu wywdzie.

Ponieważ ludność naszego kraju wynosi, więcej 1 mill. ludzi, spodziewają się zatem, że 200,000 do boju stanąć może.

Jednak mi no to wszystko spodziewamy się że północne Niemcy nie będą teatrem wojny i wiele sobie obiecujemy po szczęśliwym skutku pośrednictwa Prus i Rossji.

W Kalenberskiem szczególniej pokazuje się zapał do obrony oyczyzny. Wielu nawet uczniow z akademii gettyńskiej zaciąga się do woyska.

Z Bremenskiego d. 22. Maia.

Spodziewamy się, że pośrednictwo dworow Berlińskiego i Petersburskiego ugodzi spory. Imperator oświadczył, żeby niechciał widzieć w hannowerskiem obcey załogi iako i zamknięcia Wezeru i Elby, i że nareście Rossya na lądzie najsćisłejszą zachowa neutralność.

Chociaż włościanie wolni od woyska, z tem wszystkiem młodzież wieyska gotowa jest wylać krew swoją na obronę oyczyzny, sam Królewicz Adolf ma stanąć na czele powstania; same Bremen i Werden mają 50,000 ochotnika dostawic.

Od Menu d. 17. Maia.

Elektor Hesseński uformował gwardyę szwajcarską pod kommandą J. M. Kruse.

Elektor Bawarski baronowi Montgelus

dotychczasowemu rządcy krajow wynadgradzalnych zlecił administracyą dochodow.

Ze Strasburga woyska nad niższy Reu ruszyły.

Prócz jenerała Lecourba spodziewają się w Bernie jenerała Kleina mianowanego jenerałem inspektorem iazdy francuzkiej w Szwajcaryi.

Pomiędzy rzeczami zmarłego Xcia Oettingen Wallerstein sprzedają 300 złotych zegarków, 250 tabakier złotych, 1000 par półczoch, 1000 par rękawiczek, &c. &c.

D. 7 t. m. sprzedano 8 krow szwajcarskich za 160 ludorów, które hoży wolarz, piękna pasterka i kisku strzelców konnych poprowadzili do St. Cloud. Wzięto nawet wzor z jedney szwajcarskiej chaty, aby podobną w St. Cloud postawic.

Z Hagi d. 21. Maia.

Armia francuzka w naszym kraju będąca, już wyruszyła ku Hannowerowi podług rozkazu dnia 17 t. m. z Paryża nadesłanego. Cała armia pod dowodztwem jenerała Mortyera, dnia 17, 18, i 19 przechodziła przez Wahalę pod Nimwegą. Obraca ona swoym marsz na Arnheim, Doesburg i Oweryllfel, który to departament przytyka do Bentheimu posiadłości hannowerskiej. Gdyby była armia udała się prosto na wschod, wypadłoby iey przechodzić przez Monaster pruski, dla uniknienia więc tego, okrąża przez bentheymskie i wyższy Monaster podzielony między wielu Xiążąt.

Ta armia z 40,000 ludzi złożona ieszcze się cała na naszym gruncie znajduje. Ciągnie dwiema kolumnami po obu brzegach Isseli aż do Deventeru, skąd się uda przez Coewerden na granice bentheymskie, i tam na dalsze rozkazy ma czekać.

Wszystko cokolwiek w Nimwedze dla wyprawy luzyańskiej przygotowano, iako

to amunicyje, prowianta, a mianowicie suchary zabrano teraz dla tey armii.

Woyska francuzkie w Brabancyi hollenderskiej, Bergopzomie i Zelandyi są w wielkiem poruszeniu. Mówią, że i one także przyłączą się do hannowerskiej wyprawy.

Z tem wszystkiem podchlebiają tu sobie ieszcze, że pośrednictwo Roslyi pokoy utrzyma, i że négocyacye na nowo się rozpoczną, zwłaszcza, gdy jenerał Andreossly ieszcze nie opuścił Londynu.

Z Lubeki d. 23. Maia.

Przybyłe z Petersburga okręty przywożą nam ważną wiadomość, że Roslyja swe floty wszystkie iako nayspieszniey uzbraia, okręty nawet ieszcze do podniesienia żaglow niegotowe muszą stać na przedporciu dokąd im potrzeb dostarczają. W Rewalu niemniej iak w Kronsztadzie około okrętów śpiesznie pracują, tak, iż wkrótce na bałtyckiem morzu wielką flotę Roslyyską uyrzemy. W pewnych nawet przypadkach korpus woyska wsiądzie na okręty.

Z Hamburga d. 25. Maia.

Z ostatniej poczty angielskiej przez Bremę dowiadujemy się, że w Londynie d. 16 t. m. woynę ogłoszono. Z Hannoveru pod d. 22 odbieramy następującą wiadomość: „Wczoray o godzinie 11 przed północą Królówicz Jmć Xzę Cambridge odebrał gońcem z Londynu wiadomość, że tam d. 16 t. m. woynę z Francją ogłoszono. — Czas iednak tę niepewność względem woyny lub pokoju naylepiej wyjaśni.

Rozmaite Wiadomości.

Niedaleko Civita-Vechia w neapolitańskim kraju znajduje się grota węzowa (Grotta delli Serpi), która dla wyziewow siarczyszych od wielu bywa odwiedzana i na różne choroby doznają w niej skutków. Nazwana jest dla tego węzową, że tam wiele znajduje się

zawsze węzów, którym dawniey przypisywano moc leczenia, gdy tym czasem ta należy się wyziewom siarczysstem.

Łatwowierny Xiądz Labat opisuje w swej podróży przez Włochy z przekonaniem, to co mu powiedziano, że węże przychodziły do tey grotty i chorych lizaniem leczęły.

Obite i przenikające siarczyste pary, które wewnątrz tey iamy wychodzą, sprawiają wchodzącym tam chorem za postąpieniem kilku krokow po całym ciełe lekki pot. Ażeby zaś tem lepiej na ciało działały, rozbiierają chorych do naga i kładą na ziemi. Zwolna oblewa ich mały pot, który co raz bardziej się zwiększa i onych osłabia, aż nakoniec zasypiają przyjemnie, i nie rzadko się trafia, że budzą się z ukontentowaniem odzyskanego zdrowia. Ma być w samey rzeczy prawdą, że kupa psłych, ale nie iadowitych węzów wychodzi z swoich kryiowek, obwija się około szyi, rąk i nog chorego i liżą do pęty wychodzący z dziurek pot, poki się chory nie ruszy. Na ow czas zefraszone gady umykają do swoich kryiowek.

Wśrodku stolicy chińskiey Pekiuu stoi budynek, piękny zabytek starożytności, do którego niegdy uciekali ci wszyscy, którym zaprzeczono ich prawa, lub od mocniejszego uciśnieniemi byli. Na wierzchu tego budynku znajduje się umyślnie postawiony bęben, aby uciśnieni mogli dać znać o swoim pokrzywdzeniu. Na odgłos tego bębna przybywali urzędnicy stanu, słuchali ich zaskarżeń i czynili sprawiedliwość. Bęben leży ieszcze do tego czasu na swoim miejscu, bębnią nawet czasami w niego, ale nikt na to nie zważa. Miejsce to świętem iednak jest zawsze dla ludu, a Mandaryni strzegą do tego czasu we dnie i w nocy bębna sprawiedliwości.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 5. CZERWCA 1803.

List do wydawcy Gazety Freymüthiger z powodu przypominków Konsyliarza wojennego Pana Herffa.

Sunt quoque gaudia luctus.
Ovidius.

Umieszczone w 13 numerze gazety WP. literackie ogłoszenie, było dość dzielne do rozszerzenia zasługi zapomnianego poematu lubego poety, o którym Kalendarz klubu poniedziałkowego mówi:

Pisniesz listy, których nikt nie zgań,
Twoe piosnki lubią nocie rozkochani.

i oznajmiło byt tego dla wielu niewiadomego klubu, który nie roszeząc sobie pretensyi do sławy, został popierwszy raz znanym z listu Sonnenfelsa pod d. 9 Sierpnia 1787 pisanego (który pamiętnik berliński na miesiąc Październik 1787 umieścił) i z noty wydawcy (a). Któż nie wie, że za dni Ludwika XIV. kiedy wielkie gieniusze ubiegały się o pierwszeństwo, Roszefukolty, Kondeusze, Kontowie, Wandony, Newersy &c. szukały i smakowały sobie w społeczeństwie Molierow, Boalow, Lafontenow i t. d.

Ten zbieg poetycznych wyobrażeń nie był bez pożytku, a ludzkie w tej mierze o-

świadczenie wielkiego pisarza zda się być rzeczywistą prawdą.

„Wolter w naywyborniejszych tworach nie widział nic więcej nad słabe naśladowanie wielkiej natury; utrzymaie, że nayoryginalniejszy pisarze pożyczali jedni od drugich, i naukę czerpaną z książek porównywa z ogniem. Bierzemy go, mowi, od sąsiada, rozniecamy w domu i udzielamy innym, dopoki się pospolitem dobrem nie stanie. „

Co jest myśl uowa? — Już nam to zapytanie Boalo rozwiązał. „Nie to—mowi—co o niej niewiadomieć sądzi, jest myślą, którąby nikomu z myślących ludzi przez głowę nie przeszła. Owszem przeciwnie, jest to wyobrażenie na które już wielu trafiło, ale dopiero pierwszy raz dobrze je wyrażono, albo co wszyftkim znanone, ale w sposobie żywym, nowym i wytwornym jest powiedziane.—” Już o niem często pomyślono, nigdy jednak tak dobrze nie powiedziano! „ Tak śpiewa wielki poeta.

Trzebaby chyba mieć cudowną pamięć sławnego władcy Marokku Sidi Mahometa, (który ni czytać, ni pisać nie umiał iedynie tej cudowney pamięci winien był koronę) aby można było uniknąć podobieństw, które się często dają w dziełach różnych autorow widzieć, a iednak nie mogły powiedzieć:

(a) Berlin Tom IV. 1799 „Pomiędzy uczonemi towarzystwami zapomniano o iednym, które iednak na wspomnienie o sobie zastuiżyło, ponieważ jest naydawniejsze ze wszyftkich uczonych berlińskich towarzystw, a nayznakomitsi nasi uczeni są onego członkami. Zowią je zwyczajnie towarzystwem poniedziałkowym, ponieważ swoje posiedzenia w poniedziałek miewa. To towarzystwo wydaie osobny Kalendarz dla szych członkow, w którym umieszczą wiadomości interessujące towa i zystwo.

" Mnie zrobienie tych wierszy wiele pracy kosztowało, a inny okrył się chwale. "

Nie powinnoż być rzecza nader przyemną, częstokroć wyszukiwać te na łątkania się pięknych dowcipów, dla zobaczenia, któremu się udziło też samę myśl najwyższych, naymniekniejszym i naynowszym sposobem wyrazić. Kto np. mekniesz się wystawił; czy francuzki poeta Fontanes gdy mowi:

Nedze wroże podtemu kochankowi nedze,
Co się nie zas na wierszow naywyższej potedze.

Czy też ulubiony niemiecki poeta Göthe:

Człowiak; którego ucho nie jest tkliwe
Na Bookie pozyczy wdziaki i sładycz. 2
Ten pewnie jednym jest z drapieżney dzicy,
Jakążkolwiek mu iego stan daie pokrywe.

Niezapomniany ieszcze Denis zebrał w swoim Dzienniczku następujące myśli:

Oto ie t panujących znamienita chwala,
Gdy ich reka nedzarzow szczęśliwemi dziala.

Nikt tak nie czuje, iak ia wyrażę,
Gdy w sobie słysze odgłos sumienia.
Dla ucisnionych to mi byćdż każe
Uczynnym w przykrych czasach cierpienia.

Jeżli trzeba o Niebianie!
By Króle byli Morderce,
Odbierzcie mi panowanie,
Lub mi dajcie inne serce.

A ia dodam wiersz następujący Woltera:

Czyniąc wszystkich szczęśliwemi
Król jest szczęśliwy wraz z niemi.
(*Marianie akt III.*)

W któryż mieszkaniac pruski nie pomyslił z równym zapatem o swoim wielkim Królu, czyliż Seneku, Olyyan, Metafazy i Wolter nie przywodzą mu na myśl iego wspomnianego obrazu."

Czyliż tylko starożytni albo narody obecne mają mieć prawo na śladowania onych, tak iak Boalo z Horacowego.

Wszędy człowieka śiega troska biada,
Z maytkiem na okręt z iędzdem na kon siada.

Przerobił na:

Troska wszędy z człowieka zdrowie i krew złapie,
Siada z iędzdem na konia, leci z nim w galopie.

Czyliż ucho Niemca nie jest równie zachwycone wdziękiem iego narodowych poetow, gdy mu naturę kolorami naydosadniejszymi malują?

Czy znasz ten kraj szczęśliwy, gdzie kwitną cytryny,

Lskni złota pomarańcza wśród liściстых cieni,
Łagotów wiatr powiewa z niebieskich sklepieni,
Gdzie się krzewi drzewi mirt-cichy, z rosem w wrzyny.
Meistera rok uczący.

Na niwach Indyi,

Kedy węcena zieloność przyodzabia gaie,
A drzewo z kwiatem owoc na przemiany daie.
Oktawia.

W śliczney Walezyyskiej ziemi,
Gdzie pokretny Sewern zenie
Swoie srebrzyste strumienie,
Migdzy smugi zielonemi.

Joanna d'Arc Schillera.

Albo w krotkim opisie:

"Przecudny Medyolan, gdzie żniwa zboża, winorośle i oliwy zielenią się częstokroć na iędney piędzy ziemi.," *Tytan.*

Następujący sławny sonet Skarrona na moc czasu i podarty iego kaktunik, który Boalo tak bardzo uwielbia, długo uchodził za iego oryginalny aż Lessyng pozbawił go tej chwasty, gdy przywodząc go za przykład, że w dworzankach czyli epigramatach nagłe przejście od wielkiego do małego jest bardzo przyjemne, upatruie w nim naśladowanie iedney ze starożytnych dworzanek, którą Barth (Advers. L. XXXVI C. II) ogłosił.

Pyszne pomniki, dumy człowieka uchronie,
Wspaniałe piramidy, grobowce ponure,
Świadczą że sztuka wsparta przez cwiczone dłonie,
I ciągła praca mogą zwyciężyć naturę.

Zburzone dawne gimachy, Rzymian arcydzieła,
Kolizey, i ostatnie ich kunsztu usiły,
Gdzie gdy na mord wzajemny dżikość się uwzięła,
Własne zbrodnie pysznemi pomniki zdobily.

Ległyście licznych wieków trwozem rozmielone,
Lub przynajmniej, po większey części obalone.
Nie masz muru, coby go nie oszuły lata:

Jeżli moe iego, wasze marmury oszuły,
Maż mię gniewać, że moie suknie się popsuły?
Ze podwoch latsch rękaw na łokciu się złata.

Krytyk francuzki w iedney ze swych recenzy bardzo dowcipnie unieuwiniła te minowolne powtarzania się. Zdawało nam się, mowi, spostrzegac niektóre powtarzania, ale one obok piękności tak są oryginalne, że byłoby niewczesna surowością chcieć onym uwłoczyć. —, — I dla czegożbyśmy w każdym przypadku nie mieli szukać pocieszenia w następującym wierszu kawalera de Cailly?

Chęć rzecz iaką powiedzieć, by się podobała,
Rzecz mi starożytność w niepewności cała,
Jużem to powiedziała nimes był na świecie.

Jest to Domisia rozkószna i miła,
A czemuż po mnie nie przyszła przecie?
Toby moia rzecz przed nią powiedziana była.

(541)
DONIESIENIA.

Ponieważ Ur. Maiewski odstąpił zaliczytowany dzierżawy dwóch części wsi Bronczyc w Krakowskim cyrkułe położony do zawałowanych Kanoniy Kollegiatowych S. Michała należących: przeto powtorna licytacya teyże dzierżawy II Czerwca t. r. w tuteyszey kancelaryi cyrkularney, odprawiać się będzie.

Zieczy mający ochotę wzięcia na siebie pomienioney dzierżawy stanąwszy tu na terminie postnowionym o 9 godzinie z rana, czwartą częścią ceny fiskalney 1135 ryń. wynoszącej: minimumie 284 ryń. na zakład mieć przy sobie powinni.

Oprocz tego ogłasza się, że 15 Czerwca t. r. należące do prebend prostych dzieściny białozyckie w Niedzicy, i Wyciążu, tudzież w Krakowskim cyrkułe z gruntu włościańskiego w Szreniawie na trzy lata w dzierżawę puszczone będą. Cena fiskalna pierwszych 125 ryń.; drugich 90 ryń., a trzecich 12 ryń. 30 kr. wynosi; każdy zaś licytujący zakład 1000 setny przed licytacyą złożyć obowiązany będzie.

Z C. K. Cyrkułu Krakowskiego. Dnia 9 Maia 1803.

Riedheim, starosta cyrkularny.

Ces. Krolewskie Sady szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodney uwiadomiją ninieyszym Edyktem wszystkich i każdego w szczególności, iż końcem sprzedania przez licytacyą wsi Sosnowa Wola małoletney Heleny Moszyński dziedziczyney w Cyrkułe Jozefowskiem leżącej, a podług dzieła detaxacyi za summę 129,623 Zł. pol. 10 gr. oszacowanej na żądanie Pani Anny z Łuczan w Zagorski Matki i Opiekunki, iako też Pana Wacława Węglińskiego współopielona, za zezwoleniem dla dobra małoletney na toż sprzedanie przez zwierzchność przyzwoitą na dniu 22 Grudnia 1802. udzielonym, po upłynieniu nadaremnie terminu pierwszego na dniu 31 Marca r. b. ustanowionego, gdy ciż opiekunowie o wyznaczeniu drugiego terminu dopraszali się, takż termin na dzień 23. Czerwca r. b. o godzinie 10 zrana ustanawia się; dla tego wszyscy kredytorowie małoletney Heleny Moszyński na rzeczonych dobrach Sosnowa Wola bezpieczeństwo swoje mający na tenże termin na dniu 23. Czerwca r. b. wyznaczony, nie oczekując osobnego przywołania, ninieyszym się wzywają; gdyż wszy, scy na rzeczonym terminie nie zgłaszający się wiedzieć mają, iż ani do nabywcy albo kupującego te dobra, ani do sanychże dóbr prawa więcey nie mają, lecz swego zaspokoienia z summy przez sprzedaż wynikłej, albo z innego zadłużoney majątku poszukiwac muszą. Pod następującymi zaś warunkami też dobra sprzedane będą: aby przed licytacyą dziesiąta część summy szacunkowey za vaduum, reszta zaś summy przez licytacyą wypadley w 14 dniach do depozytu sądowego w monecie kursującej złożona była, i aby pod temi warunkami na licytacyi najwięcey dający, gdyby tychże warunkow punktualnie nie zachowywał, tey surowości podpadał, iż vaduum utraci, a z iego kosztem i niebezpieczeństwem nowa licytacya wyznaczona będzie. Wreszcie zostawiać się wolno chęć kupienia mającym względem summy detaxacyney w sądowey Registraturze, albo przy samey licytacyi dzieło detaxacyi dóbr mających bydź licytowanej przeyrzeć.

Golaszewski.

Graszecki.

Munch.

Z Rady C. K. Sąd. Szlach. Lubel. Galicyi Zachodney
Dan w Lublinie 4. Maia 1803.

Sahaneck.

Przez Magistrat C. K. Głownego Miasta Krakowa, ninieyszym oznaymuie się że mieyski Krolowski w przedmieściu Kleparzu wewnątrz leni pod Nr. 167 położony Folwark Szlak dawniey Grzymatow, Montelubowski zwany sposobem publiczney w Ratuszu w ulicy Brackiey dnia 18 Czerwca r. b. o 9 godzinie przed południem odbywać się mającey licytacyi w arendowną posesyją wypuszczony zostanie i w prawdzie z warunkami następującymi.

1ste Tenż Folwark Szlak ze wszystkimi przynim znajdującymi się gospodarskimi zabudowaniami i do tego należącymi gruntami najwięcey dającemu w arendowną na 3 ciągle po sobie idące roky to jest od dnia 24 Czerwca roku 1803 do dnia tegoż samego roku 1806 w posesyją wypuszczony zostanie.

2gie Cena fiskalna podług dawney kwoty arendowney wynosi rocznie 757 ryń. 30 kr.

3cie Każden życzący sobie tego folwarku aredy jest obowiązany vaduum proporcjonalne względem całkowitey summy fiskalney od 757 ryń. 30 kr. po $\frac{10}{100}$ a za tym ryń. 75 kr. 45 w cytującey kommissyi w gotowości złożyć.

4te Gdy najwięcej dający arędatorem tego Folwarku zostanie, będzie powinien kwotę arędowną w ratach półrocznych do kasy miejskiej przodkiem płacić, iuż zaś ratę pierwszą zaraz po ukończoney licytacji w kommissyi złożyć.

5te Będzie tenże arędator równie obowiązany dla zabezpieczenia dochodów miejskich kaucya walor swoy mającą na kwotę półroczną wypadającej summy arędowney fideiusoryczną albo w obligacyach krajowych, lub w gotowych pieniądzech uaydaley w dniach 8mia po zalicytowaniu z sobą przynieść.

6te Grunta przytym Folwarku znajdujące się porządnie opisane zostaną, które arędator w tym samym kształcie i granicach po wywstęciu arędy nazad oddać, iako także rakowe w dobrym utrzymowac stanie ma daley:

7me Powinien będzie arędator przy swym ustąpieniu, przy inwentarycznych budow-
lach, także i zasiew od arędatora teraz odchodzącego odebrany bydź miany, które iemu podług inwentarza odany zostanie i quali & quanto nazad pozostawic, pozostawienie zaś zasiewow większe onemuż z kassy miejskiej będzie wynadgrrodzone.

8me Każdą szczególną reparacyą która w gotowych pieniądzech, 5 ryń. nieprzeniesie arędator z własności zastąpić przeciwnie atoli reparacyi większych mian wiedzy i zezwolenia magistratu tym mniej dopełniać może, gdyż tego nato wyłożone koszta niebyłyby powrocone.

9te Przytym Folwarku fundus instructus żaden nie znajduje się.

10te Wszelkie monarchiczne podatki bez różnicy kassa miejska przymie na siebie, i
11te Względem oddania z tego Folwarku należącą się naturalney dziesięciny ma się arędator sam z dotyczącym tej dziesięciny właścicielem ułożyć.

12te Gdyby arędator w użytkowaniu swoim szkodę jakąwą odniósł, w ow czas tylko w tym zdarzeniu iemu przez ugodę miane bydź oznaczone wynadgrrodzenie, będzie udzielone, gdyby zażalenie użytku polnego wcale przepadło.

13te Potwierdzenie tego zaarędownia i mającego bydź podług tego zawartego kontraktu od wysokiey krajowej zwierzchności zawisło szczególnie.

Wszyscy zatym zaarędownia tego Folwarku życzący sobie, mają się w miejscu i czasie wyżej rzezonych zaaydowac.

Dradcki.
Gollmayer.
Rangstein.
Kannamiller.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.
Dan w Krakowie dnia 20 Maja 1803.

Plinta.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodney uwiadomiaz ninieyszym Edyktem JW. Władystawa Hrabie Branickiego, iż C. K. Fiskus imieniem funduszu edukcyi przeciwko marsio krydalney JO zmarłego Kazimierza Xcia Sapiehy, tudzież przeciw JW. Władystawowi hrabi Branickiemu względem summy 580,000 zł pol de Sądow tuteyszych, żatobę podał, i pomocy Sądowej dopraszał się

Gdy zaś toż Sady dla zagranieznego iego zamieszkania iemu tuteyszego sądowego adwokata Chylńskiego za obrońcę, z iego szkodę i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym też Sprawa rozphczęta podług przewisanego dla Galicyi Zachodney Sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie: napomina się on ninieyszym Edyktem, aby w terminie 90 dni do odpowiedzi się stawil, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrat, i tego Sądowi w mienil, i oraz tych podług prawa użyt Krokow, które się do obrony swey Sprawy pożytecznymi bydź zdania, gdyby bowiem tego nieuczynil, i swę zaniedbał Sprawę, samby sobie szkodę może iaku stał wynikająca przypisac winien był.

Dan w Lublinie dnia 16. Lutego 1803. roku.

Gołafzewski.
Gruszecki.
Münch.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Lubelskich Galicy Zachod.
Sahaneck.